

Forslag til forespørgselsdebat om, hvilke tiltag der er behov for, for at kunne opnå en mere passende og for fiskerne økonomisk rentabel hellefiskekvotesystem.

(Medlemmer af Inatsisartut Siverth K. Heilmann og Knud Kristiansen, ATASSUT)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

Medlemmerne af Inatsisartut Siverth K. Heilmann og Knud Kristiansen har fremsat forslag til forespørgselsdebat om, hvilke tiltag, der kunne være med til at skabe et mere økonomisk rentabelt hellefiskekvotesystem. Forslagsstillerne bemærker, at det nye kvotesystem i det kystnære fiskeri efter hellefisk ifølge oplysninger fra fiskerne selv ikke er hensigtsmæssigt i forhold til den sæsonmæssige planlægning af fiskeriet.

Spørgsmålet omkring forvaltningen af det kystnære fiskeri efter hellefisk er særdeles relevant emne. Ikke mindst set i lyset af det omtalte fiskeris vigtighed for det grønlandske samfund.

En række reformer er igangsat indenfor fiskeriet, bl.a. på baggrund af anbefalinger fra en fiskerikommission, som var sammensat af en række interessenter i fiskeriet.

De seneste par år er der foretaget en række tiltag i forbindelse med det kystnære fiskeri efter hellefisk. Først og fremmest er der indført individuelt omsættelige kvoter for fartøjet over 6 meter. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at der er taget godt imod det nye system med individuelt omsættelige kvoter og der er allerede foretaget mange handler med såvel kvoteandele som årskvotemængder.

Med hensyn til fartøjerne under 6 meter, så er jeg og de øvrige medlemmer af Naalakkersuisut meget opmærksomme på, at situationen er vanskelig. Efter ønske fra bl.a. KNAPK er der fortsat tale om olympisk fiskeri for netop jollesegmentet. Også i år har kvoterne i de tre forvaltningsområder været opfisket lang tid inden årets udgang. Dette er årsagen til at Naalakkersuisut i september forhøjede kvoterne i tæt samarbejde med Qaasuitsup Kommunia og KNAPK. Dette skete imidlertid først efter en høring af Grønlands Naturinstitut. Fiskeriforvaltning baseret på økologisk bæredygtighed er meget vigtigt for Naalakkersuisut, og derfor skete kvoteforhøjelsen også på betingelse af, at hellefiskebestandene fortsat monitoreres. Kort sagt, så skal forvaltningen være bæredygtig både biologisk og økonomisk.

Situationen er vanskelig for specielt jollefiskerne, hvilket minder os om, at reformer er ganske nødvendige at foretage. Af den grund er der i august 2012 nedsat en arbejdsgruppe, der skal komme med anbefalinger til, hvilke tiltag der kan foretages i forhold til specielt det kystnære hellefiskefiskeri med jolle. Gruppen består af repræsentanter for mange interessenter indenfor dette fiskeri. Det drejer sig blandt andet om KNAPK, SIK, GA, NUSUKA og Qaasuitsup Kommunia. Efter planen skal arbejdsgruppen aflevere sine anbefalinger senest medio november 2012. Det er min forhåbning, at det brede samarbejde vil føre til konstruktive anbefalinger, og at dette vil komme de lokale fiskere til gode i 2013 og fremover. Selv om situationen som sagt er vanskelig for mange jollefiskere, så vil jeg imidlertid også gerne slå

fast, at der de seneste år er sket en markant økonomisk forbedring for mange. Fra 2010 til 2012 er antallet af jollefiskere med en årsindtægt på under 50.000 kr. ifølge informationer fra GFLK faldet fra 218 til 75, mens antallet med en årsindtægt på 200.000 til 250.000 kr. eksempelvis er steget fra 28 til 71. I forhold til antallet af jollefiskere med en årsindtægt på 300.000 til 400.000 kr. så er antallet siden 2010 steget fra 11 til 57, og mens der i 2010 kun var 2 jollefiskere med en årsindtægt på over 500.000 kr. så er antallet i år oppe på 20. Vi har fortsat knap 50 % af licensindehaverne, der har en årlig indtjening på under 150.000 kr.

Jeg mener, at disse tal taler et både tydeligt og positivt sprog. Denne fremgang for indtjeningen hos jollefiskerne er dog alene et udtryk for en forbedring af indhandlingspriserne. Erhvervet vil derfor fortsat være sårbart, hvis priserne igen går ned. Det er derfor nødvendigt fortsat at arbejde på at skabe en bedre struktur i erhvervet, herunder sikre en bedre balance mellem fangstkapaciteten og kvotestørrelsen. Naalakkersuisut ser derfor frem til resultaterne af det fortsatte reformarbejde på fiskeriområdet, som sker i dialog med erhvervet.

Yderligere reformer er nødvendige, idet vi må erkende, at den nuværende regulering med etårige fælleskvoter også kaldet olympisk fiskeri vanskeliggør en god udnyttelse af ressourcerne. Der er for mange om at dele fiskeressourcen med det resultat, at vi får en dårlig udnyttelse over året af fangstkapaciteten og af fiskernes egne ressourcer. Tilsvarende er det et økonomisk problem for fiskeindustrien, at produktionsapparatet og arbejdskraften udnyttes for dårligt. I dag har vi perioder, hvor anlæggene ligger ubenyttet hen, mens der i andre perioder er flaskehalse i indhandlingen og mangel på arbejdskraft. En mere jævn fordeling over året vil give en bedre tilrettelæggelse for alle parter. I det igangværende reformarbejde vil disse spørgsmål derfor også indgå i overvejelserne.

Afslutningsvis vil jeg gerne nævne spørgsmålet vedrørende den sagsbehandlingstid som den enkelte fisker oplever i forbindelse med sin ansøgning om licens til kystnært fiskeri. Sagsbehandlingstiden skyldes det faktum, at licensansøgningen skal igennem en række led, før den når til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug. Typisk henvender fiskeren sig hos sin lokale erhvervskonsulent, hvor selve ansøgningen udarbejdes. Dernæst sendes den til Skattemyndighederne, som undersøger, om ansøgerens CPR- og Skatteoplysninger er korrekte. Herefter returneres ansøgningen til den lokale erhvervskonsulent, som så sender ansøgningen videre til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug. Når ansøgningen skal gennem så mange instanser har det naturligvis en konsekvens for sagsbehandlingstiden. Men jeg kan oplyse, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug er opmærksomme på problematikken, og at alle indkomne ansøgninger behandles så hurtigt som muligt. For at minimere sagsbehandlingstiden har Departementet igangsat et IT-projekt, som via en webløsning kan tilgås af alle i fremtiden.

Med disse ord vil jeg give ordet videre, og håber på en god og konstruktiv debat i Inatsisartut.